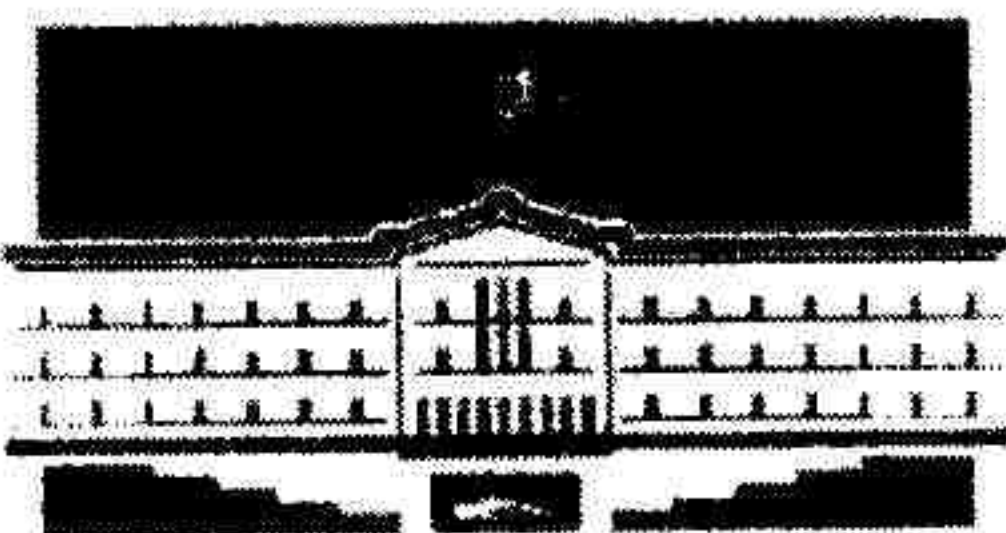

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ημερομηνία 6/06/2013

ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. Αχαΐας— ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Π. ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αριθμ. Πρωτ.	11521
Ημερομ. Καταχώρ.	6-6-13

ΠΡΟΣ: ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ κ ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗ

ΘΕΜΑ: Αναγκαία η νομοθετική πρόβλεψη κατάργησης του ειδικού τέλους 80% του άρθρου 11 παρ. 1 του ν. 1069/1980 και η τροποποίηση ή κατάργηση της παραγράφου 11 του άρθρου 10 του νόμου 4071/2012.

Κύριε Υπουργέ,

Με τον ιδρυτικό νόμο 1069/1980 οι Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης Αποχέτευσης ως επιχειρήσεις ειδικού σκοπού και ως κοινωφελείς επιχειρήσεις ανταποδοτικού χαρακτήρα ξεκίνησαν τη λειτουργία τους στις αρχές της δεκαετίας του 1980.

Με βάση το άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 1069/1980 επιβλήθηκε υπέρ των ΔΕΥΑ για μια δεκαετία από της 1^{ης} Ιανουαρίου του επόμενου της συστάσεώς τους έτους, «πρόσθετο ειδικό τέλος» υπολογιζόμενο σε ποσοστό 80% επί της αξίας του καταναλισκόμενου ύδατος.

Η ανωτέρω νομοθετική πρόβλεψη έλαβε χώρα με το σκεπτικό της υποστήριξης των νεοσύστατων ΔΕΥΑ προκειμένου να προχωρήσουν άμεσα στην εκτέλεση των απαραίτητων έργων υποδομής. Ο χρόνος επιβολής του τέλους αυτού, χωρίς δικαιολογητικό λόγο, παρατάθηκε για δέκα χρόνια από την κατά περίπτωση λήξη του με το νόμο 2065/1992 το έτος 1992 και στη συνέχεια το έτος 2002 με το νόμο 3013/2002. Το τέλος αυτό, πολλαπλασίαζε το κόστος του καταναλισκόμενου ύδατος αφού σχεδόν διπλασίαζε τους λογαριασμούς δημιουργώντας τριακονταετή επιβάρυνση στους πολίτες καταναλωτές των ΔΕΥΑ που συστάθηκαν αμέσως με την έναρξη εφαρμογής του ν. 1069/1980 αλλά και μετέπειτα. Έπειτα από δυο συνεχείς δεκαετίες ανανεώσεώς του, η πολιτεία αποφάσισε να μην προχωρήσει σε νέα νομοθετική πρόβλεψη παράτασης επιβολής του εξαιτίας της οικονομικής κατάστασης που όλοι βιώνουμε. Με αντιστάθμισμα την ένταξη των έργων των ΔΕΥΑ στο ΕΣΠΑ προβλέφθηκε απαλλαγή από την υποχρέωση της συμμετοχής τους για τα έργα

έργα που πραγματοποιούν εφόσον αυτά είναι ενταγμένα ,με συνέπεια να είναι αδικαιολόγητη και προδήλως παράνομη η κατά περίπτωση διατήρηση του ειδικού τέλους 80%

Αξίζει να σημειωθεί παρεμπιπτόντως ότι το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με την υπ. Αριθμ. 790/1986 Γνωμοδότηση του είχε κρίνει ότι το ειδικό αυτό τέλος, παρά το χαρακτηρισμό του ως «τέλος», αποτελεί «γνήσιο φόρο», διότι δεν υφίσταται με βάση την αρχή της ανταποδοτικότητας ειδικό και ανάλογο προς την καταβαλλόμενη χρηματική παροχή αντάλλαγμα.

Ωστόσο αν και το πρόσθετο αυτό επιβαρυντικό τέλος δεν μπορεί πλέον να επιβληθεί διότι δεν προβλέπεται από το νόμο και παρά την κρίση και τη δραματική μείωση των εισοδημάτων των πολιτών, πολλές ΔΕΥΑ εξακολουθούν να το επιβάλουν ,είτε καταχρηστικά ενσωματώνοντάς το στην πραγματική αξία του ύδατος, είτε με την πρόφαση ότι δεν έχει λήξει το χρονικό διάστημα επιβολής του , είτε με την αιτιολογία ότι με τη συγχώνευση των υφιστάμενων ΔΕΥΑ(κατ εφαρμογή του ν 3852/2010)λαμβάνει χώρα σύσταση νέας ΔΕΥΑ και κατά συνέπεια δεκαετής παράταση επιβολής .

Περαιτέρω, μετά από παρέμβαση της Ένωσης Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης Αποχέτευσης, προβλέφθηκε στο άρθρο 10 παράγραφος 11 του νόμου 4071/2012, ότι για την κάλυψη μέρους του ελάχιστου κόστους λειτουργίας του δικτύου ύδρευσης και αποχέτευσης **μπορεί να χρεώνεται από τις ΔΕΥΑ** και τους Δήμους που παρέχουν τις υπηρεσίες αυτές, μηνιαίο πάγιο τέλος, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου η οποία εγκρίνεται από το Δημοτικό Συμβούλιο.

Ήτοι θεσπίστηκε γενική και αόριστη διάταξη με την οποία δόθηκε η δυνατότητα να επιβάλλεται πάγιο τέλος για την κάλυψη μέρους του ελάχιστου κόστους λειτουργίας του δικτύου ύδρευσης και αποχέτευσης.

Ωστόσο η συγκεκριμένη διάταξη είναι προβληματική διότι δίνει άνευ ετέρου τη δυνατότητα επιβολής υψηλών ποσών πάγιας χρέωσης κατά παράβαση της αρχής της ανταποδοτικότητας εφόσον δεν προκύπτει επαρκώς με τη ρύθμιση ο τρόπος καθορισμού του παγίου, όσο και το ύψος και η αναλογία του με τις ελάχιστες δαπάνες για τη λειτουργία των ΔΕΥΑ.

Εξάλλου σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΣΤΕ η νομοθετική εξουσιοδότηση για να είναι νόμιμη, πρέπει να είναι ειδική και ορισμένη, δηλαδή να προσδιορίζει το αντικείμενό της **και να καθορίζει τα όρια**, εντός των οποίων οφείλει η διοίκηση να ασκήσει την κανονιστική της αρμοδιότητα.(ΟΛΣΤΕ941/2008,1892/2010).

**Κατόπιν των ανωτέρω
ΕΡΩΤΑΤΑΙ
Ο Υπουργός Εσωτερικών:**

1. Με το δεδομένο ότι η χρηματοδότηση του συνόλου του προϋπολογισμού των έργων που εντάσσονται σε επιχειρησιακά προγράμματα του ΕΣΠΑ με δικαιούχους ΔΕΥΑ πραγματοποιείται από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και ότι οι κοινωφελείς Δημοτικές Επιχειρήσεις ανταποδοτικού χαρακτήρα ως μη εμπορικές δεν μπορούν να αποσκοπούν αποκλειστικά στο κέρδος καθότι διαθέτουν προς κατανάλωση το κοινωνικό αγαθό του

ύδατος , σε ποιες ενέργειες θα προβείτε προκειμένου να μην επιβάλλεται πλέον στους πολίτες το ειδικό τέλος του 80% του άρθρου 11 παρ. 1 του ν. 1069/1980.

2. Εφόσον με τη γενική και αόριστη διάταξη του άρθρου 10 παράγραφος 11 του νόμου 4071/2012 δίνεται τη δυνατότητα στις Δημοτικές Επιχειρήσεις Ύδρευσης και Αποχέτευσης να επιβαρύνουν επιπλέον τους καταναλωτές με πάγιες και πλασματικές χρεώσεις, μήπως είναι αναγκαίο προκειμένου να ελαφρυνθούν οι πολίτες-καταναλωτές να προβείτε σε ενέργειες για την τροποποίηση ή κατάργησή της;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Νταβλούρος Αθανάσιος

Βουλευτής Ν. Αχαΐας, ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ